

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 16ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1982 ¹

**Procureur de la République και λοιποί
κατά Guy Vedel και λοιπών
(αίτηση του Tribunal correctionnel του Montpellier
γιά την έκδοση προδικαστικής απόφασεως)**

«Όρεκτικά — συμμιδαστό της έθνικης νομοθεσίας»

Υπόθεση 204/80

Περίληψη

Γεωργία — Όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο — Κοινοτικός όρισμός — Έλλειψη — Άρμοδιότης των Κρατών μελών νά θεσπίζουν κανόνες ποιότητος — Απαίτηση ενός ελάχιστου ποσοστού οίνοπνεύματος — Έπιτρεπτή — Προϋποθέσεις

(Κανονισμοί του Συμβουλίου 816/70 παράρτημα ΙΙ σημείο 10 και 337/79, παράρτημα ΙΙ σημείο ΙΙ)

Ή όνομασία «όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο» δέν διέπεται επί του παρόντος από κοινοτικούς κανόνες πού αποκλείουν την έφαρμογή της έθνικης νομοθεσίας των Κρατών μελών.

Έλλειψει κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως τά Κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια νά θεσπίζουν τους κανόνες πού εφαρμόζονται στην παρασκευή και έμπορία των

καλουμένων όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο έθνικών προϊόντων. Έπομένως, ένα Κράτος μέλος δέν δύναται νά έμποδισθεί νά υποβάλει την παρασκευή όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο σέ ειδικούς κανόνες ποιότητος, σύμφωνα μέ τά χαρακτηριστικά των ποτών του τύπου αυτού. Ή απαίτηση ενός ελάχιστου ποσοστού οίνοπνεύματος, έφ' όσον κείται έντός των κοινοτικών όρίων, ανταποκρίνεται σ' αυτό τό κριτήριο ποιότητος.

Στήν υπόθεση 204/80,

πού έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunal correctionnel του Montpellier (3ο Τμήμα) πρós τό Δικαστήριο, κατ' έφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, μέ την όποια ζητείται στό πλαίσιο των διαφορών πού έκκρεμούν ένώπιον του αίτοθντος δικαστηρίου μεταξύ

— PROCUREUR DE LA RÉPUBLIQUE,

— FÉDÉRATION NATIONALE DES PROCUREURS DE VINS DE TABLE ET VINS DE PAYS,

— ADMINISTRATION DES IMPÔTS,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: ή γαλλική.

καί

- GUY VEDEL,
- JACQUES VEDEL,
- HENRI LEJEUNE,

ή έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς τό αν συμβιδάζεται με την κοινή οργάνωση της άμπελοοινικής άγοράς έθνική νομοθεσία πού καθορίζει, σέ ό,τι άφορά την όνομασία «όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο», κατώτατο όριο γιά την επί τοίς έκατό περιεκτικότητα οίνου καί τόν άλκοολικό τίτλο του έν λόγω οίνου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τούς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, G. Bosco, A. Touffait καί O. Due, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, T. Koopmans, U. Everling, A. Χλωρό καί F. Grévisse, δικαστές,

γενική εισαγγελεύς: S. Rozès
γραμματεύς: A. Van Houtte

έκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, ή εξέλιξη της διαδικασίας καί οι παρατηρήσεις πού κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 20 του καταστατικού του Δικαστηρίου ΕΟΚ έχουν συνοπτικώς ως έξης:

I — Πραγματικά περιστατικά καί έγγραφη διαδικασία

1. Η γαλλική νομοθεσία περί όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο όρίζει ότι:

«Απαγορεύεται ή προσφορά προς πώληση, ή πώληση, ή κατοχή ή ή μεταφορά μέ σκοπό την πώληση, υπό την όνομασία "δερμούτ" ή κάθε άλλη όνομασία πού χρησιμοποιείται συνήθως γιά τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο, ποτών μέ άλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο των 23 βαθμών ή περιεχόντων λιγότερο από 80 % οίνο λικέρ, γλευκος σταφυλής ή κοινό οίνο, συνήθους στό έμπόριο ποιότητας, μέ άλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 10°.»

(Άρθρο 5 του διατάγματος της 31ης Ιανουαρίου 1930 περί θέσεως σε εφαρμογή του νόμου της 1ης Αυγούστου 1905 σε ό,τι αφορά το εμπόριο των οίνων λικέρ, των δερμούτ και των άπεριτίφ με βάση τον οίνο, JOPF, 1. 2. 1930).

Επομένως, οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να τεθεί νομίμως στο εμπόριο, εντός της Γαλλίας, ένα όρεκτικό με βάση τον οίνο είναι:

- α) αλκοολικός τίτλος μεγαλύτερος των 23° ή
- β) περιεκτικότητας, τουλάχιστον 80 %, οίνου λικέρ, γλεύκους σταφυλής ή
- γ) γνησίου, συνήθους οίνου του εμπορίου με αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 10°.

Τό άρθρο 1 του νόμου της 1ης Αυγούστου 1905 απαγορεύει επ' άπειλή ποινικής δίωξης τις δόλιες πρακτικές, όπως την έμπορία προϊόντων που δεν ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις του άρθρου 5 ή την προσθήκη χρωστικών ή γλυκαντικών κλπ. ουσιών (οι όποιες περιγράφονται στο άρθρο 7 του ίδιου διατάγματος).

2. Οι Guy και Jacques Vedel καθώς και ο Henri Lejeune έδωξαν ποινικώς για άπάτη, ή όποια συνίστατο στο ότι έπώλησαν ένα όρεκτικό, με βάση τον οίνο, τό St-Raphaël, τό όποιο δεν είχε παραχθεί σύμφωνα με τις άπαιτήσεις του άρθρου 5 του διατάγματος της 31.1.1930. Παρέπεμφθησαν ενώπιον του Tribunal correctionnel του Montpellier με τις έξης κατηγορίες αντιστοίχως:

Ο Jacques Vedel

στην Sète, κατά την διάρκεια του 1975 και μέχρι 30. 6. 1976, παρεσκεύασε και διέθεσε στο εμπόριο, υπό την όνομασία όρεκτικό με βάση τον οίνο, τουλάχιστον 221 327,34 εκατόλιτρα τά όποια δεν περιείχαν οίνο σε ποσοστό τουλάχιστον 80 %, με την διευκρίνιση ότι εκ της ποσότητας αυτής 218 715,67 εκατόλιτρα παρεσκευάσθησαν μάλιστα με οίνο ό όποιος είχε αλκοολικό τίτλο κάτω των 10°.

καί συνεπώς, έξηπάτησαν τον άντισυμβαλλόμενο ως προς την φύση και τις βασικές ιδιότητες του προϊόντος.

Ο Guy Vedel

δαρύνεται με τις ίδιες κατηγορίες κατά την περίοδο από 1. 7. 1976 μέχρι 31. 5. 1978, ως διάδοχος του Jacques Vedel στην θέση του διευθυντού άποθηκών της άνωώνου εταιρίας Saint-Raphaël.

Ο Henri Lejeune

δαρύνεται με τις ίδιες κατηγορίες, υπό την ιδιότητά του ως προέδρου-γενικού διευθυντού της έν λόγω εταιρίας, άστικώς ύπευθύνου.

Η Administration des Impôts — παρεμβαίνουσα στην κυρία δική — και ή Fédération nationale des producteurs de vins de table — πολιτική άγωγή — έζήτησαν επίσης την δήμευση των κατασχεθέντων ποτών, των όποιων ή άξία εκτιμάται σε 202 721 210 γαλλικά φράγκα. Έζήτησαν επίσης από τό ποινικό δικαστήριο την καταδίκη των κατηγορουμένων καθώς και του προέδρου-γενικού διευθυντού της εταιρίας, άλληλεγγύως και εις όλόκληρον, σε 246 χρηματικές ποινές 100 μέχρι 5 000 γαλλικών φράγκων, ή κάθε μία, καθώς και σε μία κατ' άναλογία κύρωση μεταξύ 119 079 296,76 και 357 237 890,28 γαλλικών φράγκων, σύμφωνα προς τό γενικό φορολογικό κώδικα.

3. Όπως προκύπτει από την δικογραφία, τό επίδικο προϊόν είχε παρασκευασθεί σε τρεις διαδοχικές φάσεις:

- προσθήκη οίνοπνεύματος σε συνήθη οίνο με φυσικό αλκοολικό τίτλο 8,5°, διά της χρησιμοποιήσεως κατά μέσον όρο 75,57 εκατολίτρων τέτοιου οίνου για την παραγωγή 81 εκατολίτρων οίνου αλκοολικού τίτλου 15,1°.
- νέα προσθήκη οίνοπνεύματος καθώς επίσης σακχάρους και ύδατος στον έν λόγω ένισχυμένο οίνο για την παραγωγή 90,46 εκατολίτρων αλκοολικού τίτλου 15°, με βάση την σάκχαρη.

— τελευταία προσθήκη οίνουπνεύματος, καθώς επίσης και χρωστικών, αρωματικών εκχυλισμάτων και αλκοολικών διαλυμάτων για να προκύψουν 100 εκατόλιτρα όρεκτικού 16°-18°.

4. Οί κατηγορούμενοι — χωρίς να άμφισβητήσουν τα πραγματικά περιστατικά — άντέτειναν ότι τό διάταγμα τοῦ 1930 ἔχει καταστεί άνεφάρμοστο λόγω τοῦ ότι εἶναι άσυμβίβαστο πρὸς τίς σχετικές διατάξεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου. Κατά τήν άποψή τους, ὁ ελάχιστος θαθμός οίνουπνεύματος πού άπαιτεῖ ἡ κοινοτική κανονιστική ρύθμιση εἶναι μόνο 8,5° καί ὄχι 10°, ἡ δέ κατά 80 % άναλογία οἴνου, πού προβλέπει τό γαλλικό διάταγμα, επίσης δέν ισχύει, διότι ἡ ἰδία κοινοτική ρύθμιση επιτρέπυσα, γιά τήν παρασκευή προϊόντων ύπαγομένων στήν κλάση 22.06 τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, τήν χρησιμοποίηση οἴνων 8,5°, κατέστησε πλήρως άνεφάρμοστο τό άρθρο 5 τοῦ διατάγματος τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1930.

5. Τό Tribunal correctionnel τοῦ Montpelier, άντιμετωπίζοντας πρόβλημα κοινοτικοῦ δικαίου, άνέλαβε τήν έκδοση ὁριστικής άποφάσεως καί μέ άπόφασή του τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1980, ἡ ὁποία έπρωτοκολλήθη στό Δικαστήριο στίς 20 Ὀκτωβρίου 1980, υπέβαλε, δυνάμει τοῦ άρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, τά άκόλουθα έρωτήματα:

«1) Δύναται νά θεωρηθεῖ ότι ἡ ὀνομασία “ὀρεκτικό (aperitif) μέ θάση τόν οἶνο” ἔχει γίνει άντικείμενο εὐρωπαϊκής κοινοτικής ρυθμίσεως άποκλειούσης τήν έφαρμογή τῆς εθνικής νομοθεσίας, κατά τό μέτρο πού ἡ κλάση 22.06 τοῦ κοινοῦ δασμολογίου άναφέρεται σέ προϊόντα τά ὁποία ὀρίζονται ὡς “θερμούτ καί έτεροι οἶνοι εκ νωπών σταφυλῶν παρασκευασμένοι τῇ δοηθεία άρωματικών φυτῶν ἢ ὑλῶν, ἔχοντα αλκοολικό τίτλο οὐχί πλέον τῶν 22°” σέ περίπτωση δέ καταφατικής άπαντήσεως, πρέπει ἕνα τέτοιο προϊόν νά ἔχει

χαρακτηριστικά διάφορα ἐκείνων πού καθορίζονται στόν άνωτέρω ὀρισμό;

2) Σέ περίπτωση άρνητικής άπαντήσεως, ὁ κανονισμός ΕΟΚ 816/70, μέ τό νά ὀρίσει στό σημείο 11, παράρτημα II, ότι ὁ επιτραπέζιος οἶνος στόν ὁποῖο επιτρέπεται νά προστεθεῖ οἰνόπνευμα γιά νά παραχθοῦν προϊόντα ύπαγόμενα στήν άνωτέρω άναφερθεῖσα κλάση 22.06 πρέπει νά ἔχει φυσικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 8,5°, ἐνῶ τό άρθρο 5 τοῦ διατάγματος τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1930 άπαγορεύει τήν κατοχή, μεταφορά καί πώληση στήν Γαλλία ὑπό τήν ὀνομασία θερμούτ ἢ ὁποιαδήποτε άλλη ὀνομασία πού χρησιμοποιεῖται συνήθως γιά τά ὀρεκτικά μέ θάση τόν οἶνο, ποτῶν πού περιέχουν τουλάχιστον 80 % γνήσιο, κοινό οἶνο, συνήθους στό έμπόριο ποιότητος καί ἔχουν αλκοολικό τίτλο μικρότερο τῶν 10°, κατέστησε άνεφάρμοστη τήν τελευταία αὐτή προϋπόθεση περί φυσικοῦ αλκοολικοῦ τίτλου 10° καί τήν άντικατέστησε μέ ἐκείνη τοῦ αλκοολικοῦ τίτλου 8,5°;

3) Σέ περίπτωση καταφατικής άπαντήσεως στό έρώτημα 2, ἡ εὐρωπαϊκή κοινοτική ρύθμιση, καθιστώντας άνεφάρμοστη μία άπό τίς δύο οὐσιώδεις προϋποθέσεις πού θέτει τό προαναφερθέν άρθρο 5, ἔχει ὡς συνέπεια ότι ἡ άλλη προϋπόθεση πού άφορά τήν άναλογία 80 % οἴνου πού πρέπει νά περιέχουν τά θερμούτ καί τά ὁμοειδή προϊόντα, νά μή δύναται πλέον νά ισχύει χωριστά καί τέλος ἔχει καταστεί ἔξ ὀλοκλήρου άνεφάρμοστο τό άρθρο 5 τοῦ διατάγματος τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1930;»

6. Σύμφωνα μέ τό άρθρο 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου ΕΟΚ, κατέθεσαν ὑπομνήματα ὁ Vedel, στίς 18 Δεκεμβρίου 1980, διά τοῦ δικηγόρου André Lenard καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, στίς 19 Δεκεμβρίου 1980, εκπροσωπούμένη άπό τόν νομικό τῆς σύμβουλο Jean-Claude Séché.

7. Τό Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητού δικαστού και μετ' ακρόαση του γενικού εισαγγελέως, απέφασε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Έκάλεσε, ωστόσο, την γαλλική κυβέρνηση να απαντήσει εγγράφως επί δύο ερωτημάτων περί των λόγων διατηρήσεως εν ισχύ της διατάξεως του εν λόγω γαλλικού διατάγματος πού απαιτεί ελάχιστο αλκοολικό τίτλο 10 % και την Έπιτροπή να καταθέσει δύο έγγραφα πού αναφέρονται στα όποια ματα των διαδικών, πράγμα πού έγινε εντός της ταχθείσης προθεσμίας. Τό Δικαστήριο διέτύπωσε επίσης την ελγή να εκπροσωπηθεί ή γαλλική κυβέρνηση κατά την προφορική διαδικασία, ό δέ εκπρόσωπός της να συνοδεύεται από έναν οινολόγο έμπειρογνώμονα.

II — Γραπτές παρατηρήσεις πού κατετέθησαν στό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ

1. Μέ τό υπόμνημά τους οι Guy και Jacques Vedel, κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη, επιμένουν στην άποψή τους, ή όποια συνοψίζεται στό ότι τό γαλλικό διάταγμα του 1930, γιά παραδίαση του όποιου δώκονται, δέν συμβιβάζεται πλέον, σήμερα, μέ τό κοινοτικό δίκαιο.

Έπί του πρώτου ερωτήματος

Οί κατηγορούμενοι ισχυρίζονται ότι τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο έμπίπτουν στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου, καίτοι δέν αναφέρονται ρητώς σ' αυτήν, καί τοϋτο γιά δύο λόγους: πρώτον, λόγω της συνήθους όνομασίας τους ως «θερμούτ», ή όποια περιέχεται στην δασμολογική κλάση 22.06· κατά την άποψή τους ή γαλλική νομοθεσία (καί ιδίως τό επίδικο διάταγμα) άναγνωρίζει ότι τά όρεκτικά μέ

δάση τόν οίνο αποτελούν ένα γένος, του όποιου τά θερμούτ συνιστούν ένα μόνον είδος καί μία συνήθη όνομασία των όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο· δεύτερον, λόγω του όρισμού τους, δάσει του περιεχομένου τους, κατά τόν όποιο αποτελούν προϊόν παραγόμενο από άρωματικό οίνο. Όπογραμμίζουν επίσης ότι καί ή γαλλική εισαγγελική άρχή ούδέποτε άμφισβήτησε ότι τά θερμούτ καί τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο υπάγονται στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου.

Πάντως, άρνούνται τό ότι, διά μόνης της ύπαγωγής τους στην κλάση 22.06, γίνονται άντικείμενο κοινοτικής ρυθμίσεως, όπως φαίνεται να ύπονοεί τό πρώτο έρώτημα του Tribunal correctionnel. Ισχυρίζονται ότι τό δασμολόγιο συνιστά ένα δημοσιονομικό νομοθέτημα πού άπαριθμεί τά προϊόντα τά όποια — σύμφωνα μέ τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους — υπόκεινται σέ δασμό. Έξ όρισμού λοιπόν δέν δύναται να ρυθμίζει την προηγούμενη έπεξεργασία στην όποια υπόκειται τό πληττόμενο μέ δασμό προϊόν.

Έξ άλλου, τό κοινό δασμολόγιο — καί έπομένως ή κλάση 22.06 — είναι κατά πολύ προγενέστερο της πρώτης κοινοτικής πράξεως της σχετικής μέ τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο, ή όποια, κατά την άποψή τους, δέν είχε πραγματοποιηθεί μέχρι τό 1971 όταν έξεδόδη ό κανονισμός 1598.

Προσθέτουν ακόμη ότι δέν ύφίσταται μία κατά κυριολεξία κοινοτική ρύθμιση, υπό την έννοια νομοθετικών κειμένων πού θά ήδύναντο να αποτελέσουν σύστημα κανόνων περί των όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο καί της παρασκευής τους. Σχετικώς παραθέτουν ένα απόσπασμα έπιστολής της 21.11.1980 του έπιτρόπου Burke, προς τόν πρόεδρο της Έπιτροπής των Έπαγγελματιών Άμπελουργών της ΕΟΚ, μέ τό όποιο:

«Η Έπιτροπή άναγνωρίζει τό έπείγον καί τό έπιβεβλημένο της θεσπίσεως επί κοινοτικού έπιπέδου κανόνων πού να ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, την σύνθεση καί τά χαρακτηριστικά της παρασκευής οίνοπνευματωδών ποτών καί άρωματικών οίνων (κατά την έννοια της κλάσεως 22.06 του

κοινού δασμολογίου), δεδομένου ότι οι ύφιστάμενες μεταξύ των εθνικών διατάξεων διαφορές δύνανται να θέσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία και να δημιουργήσουν ανίσους όρους ανταγωνισμού.»

Οι αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 351/79 μαρτυρούν επίσης ότι η Κοινότητα είχε πρόθεση να θεσπίσει διατάξεις που να συμπληρώνουν ή να έναρμονίζουν τους όρισμούς των προϊόντων που υπάγονται στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου.

Ίσχυρίζονται ακόμη ότι ύφιστανται άπλως παρεκκλίνουσες διατάξεις, θεσπισθείσες με κανονισμό, οι οποίες, εν αναμονή της δημοσιεύσεως της εξαγγελθείσας ρυθμίσεως των όρεκτικών με δάση τόν οίνο, αντιτίθενται πάντως, στην ποινική δίωξη κατά της εταιρίας Saint-Raphaël.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

Οι Guy και Jacques Vedel υποστηρίζουν ότι η κοινοτική ρύθμιση — ή όποια, κατά την άποψή τους, ρητώς επιτρέπει την χρησιμοποίηση επιτραπέζιου οίνου με αλκοολικό τίτλο 8,5° — κατέστησε ανεφάρμοστο τό γαλλικό διάταγμα του 1930, τό όποιο άπηγόρευε την χρησιμοποίηση οίνου με αλκοολικό τίτλο μικρότερο των 10°.

Άναφέρουν ότι τό άρθρο 5 του διατάγματος του 1930 όρίζει ότι ένα όρεκτικό με δάση τόν οίνο πρέπει — εκτός των δύο άλλων προϋποθέσεων — να παρασκευάζεται ιδίως από γνήσιο, κανονικό οίνο έμπορευσίμου ποιότητας με αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 10°.

Τονίζουν, πάντως, ότι η κοινοτική ρύθμιση, υπό μορφή εξααιρετικών διατάξεων, επιτρέπει για τους επιτραπέζιους οίνους αλκοολικό τίτλο 8,5°. Σύμφωνα με την άνάλυση στην όποια προβαίνουν, η κοινοτική ρύθμιση διήλθε από τά εξής στάδια:

Ή Εύρωπαϊκή Κοινότητα άπηγόρευσε κατ' αρχάς — με τόν κανονισμό 816/70 — την προσθήκη οίνοπνεύματος σε όλα τά προϊόντα στα όποια άνεφέρετο.

Τροποποιήσεις στην άπαγόρευση αυτή — ή όποια ήρθη θαμνηδόν — έπληθαν:

— πρώτον με τόν κανονισμό 1093/70, ό όποιος επέτρεψε την προσθήκη οίνοπνεύματος σε όρισμένους επιτραπέζιους οίνους που έξάγονται σε όρισμένες χώρες, ιδίως

«... για να άποφευχθεί η αλλοίωση της ποιότητας των έξαγομένων οίνων, λόγω των κλιματολογικών συνθηκών ή των συνθηκών μεταφοράς».

— κατόπιν με έναν νέο κανονισμό — περί όρεκτικών με δάση τόν οίνο — τόν υπ' άριθ. 1598/71, ό όποιος έξεδόθη διότι

«ή έπεξεργασία προϊόντων υπαγομένων στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου άπαιτεί την προσθήκη οίνοπνεύματος σε όρισμένα έκ των άναφερομένων στό άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΟΚ 816/70 προϊόντων» ή έπεξεργασία αυτή είναι στίς περιπτώσεις αυτές άρκετά σημαντική, ώστε να δικαιολογεί παρέκκλιση από την άπαγόρευση»,

έξ ου και τό άρθρο του 1 τό όποιο, συμπληρώνοντας τό άρθρο 1 του κανονισμού ΕΟΚ 1093/70, έπεκτείνει την έγκριση προσθήκης οίνοπνεύματος ιδίως σε

«(ii) επιτραπέζιους οίνους ... που προορίζονται για την έπεξεργασία προϊόντων που έμπίπτουν στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου».

Άναφέρουν ότι ό έν λόγω κανονισμός έπεδαιώθη από δύο μεταγενέστερους κανονισμούς, οι όποιοι φέρουν άντιστοιχώς τους άριθμούς 1876/71 και 680/75, και ότι οι επιτραπέζιοι οίνοι ώρίσθησαν από την κοινοτική ρύθμιση στό παράρτημα 2 του κωδικοποιημένου κανονισμού 337/79, ως οίνοι με αλκοολικό τίτλο 8,5°.

Επί του τρίτου ερωτήματος

Οι κατηγορούμενοι της κυρίας δίκης άναφέρουν ότι με τό έρώτημα αυτό επιδιώκεται

νά εξακριβωθεί κατά πόσο, σέ περίπτωση άπάντησας μέ τήν όποία θά εγίνετο δεκτό ότι ό άπαιτούμενος από τήν γαλλική νομοθεσία τίτλος 10^ο άντικατεστάθη από τόν τίτλο 8,5^ο πού άπαιτεί ή κοινοτική ρύθμιση — πράγμα πού άποτελεί τό άντικείμενο του δευτέρου ερωτήματος — και πού θά είχε ως συνέπεια τήν κατάργηση και της άλλης προϋποθέσεως πού θέτει ή έθνική νομοθεσία, της άναλογίας δηλαδή κατά 80 % «οίνου λικέρ, δύνανται τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο νά περιέχουν γλευκος οίνου ή γνήσιο, κανονικό οίνο έμπορευσίμου ποιότητος».

Οί κατηγορούμενοι της κυρίας δίκης έξηγούν τόν χαρακτηρισμό του οίνου ως «γνησίου και του έμπορευσίμου οίνου» και μέ τό έθνικό όσο, και μέ τό κοινοτικό δίκαιο. Συμπεραίνουν ότι, σύμφωνα τόσο μέ τήν γαλλική νομοθεσία όσο και μέ κοινοτικό δίκαιο, ό οίνος είναι τό προϊόν πού:

«παράγεται άποκλειστικώς από τήν πλήρη ή μερική άλκοολική ζύμωση νωπών σταφυλών ...» (παράρτημα 2 παράγραφος 8 του κανονισμού 337/79).

Κατά συνέπεια, ό οίνος είναι γνήσιος μόνον όταν είναι καθαρός.

Αντιθέτως, παύει νά είναι όταν, μετά τήν ζύμωσή του, του προστίθεται οινόπνευμα.

Η προσθήκη στον οίνο οίνοπνεύματος — έστω και οίνικης προελεύσεως — έμποδίζει, κατά τούς κατηγορουμένους, νά χαρακτηριστεί ό οίνος αυτός ως οίνος σύμφωνα μέ τήν κοινοτική ρύθμιση, δέν είναι δέ δυνατό νά γίνει λόγος γιά γνήσιο οίνο, έφ' όσον ό οίνος δέν είναι άποκλειστικώς προϊόν ζυμώσεως νωπών σταφυλών.

Υποστηρίζουν επομένως ότι ή κοινοτική ρύθμιση επιτρέπει, αντίθετα προς τό διάταγμα της 1ης Ιανουαρίου 1930, τήν χρησιμοποίηση, κατά τήν παρασκευή ενός όρεκτικού μέ δάση τόν οίνο, επιτραπεζίου οίνου στον όποιο έχει προστεθεί οινόπνευμα.

Επομένως, δέν είναι στό έξής δυνατό νά άπαιτείται στό όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο νά υπάρχει μόνον γνήσιος οίνος, γεγονός πού τούς οδηγεί στό συμπέρασμα ότι στό

έξής δέν είναι δυνατό νά άπαιτείται νά περιέχει ένα όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο, σέ όγκο 80 % οίνο, λεγόμενο γνήσιο, έφ' όσον δέν άπαιτείται πλέον καθόλου ή χρησιμοποίηση γνησίου οίνου.

Συνεπώς, έφ' όσον μέ τήν κοινοτική ρύθμιση έχουν άρθεί οι δύο βασικές άπαιτήσεις του άρθρου 5 του διατάγματος του 1930, προτείνουν ή άπάντηση του Δικαστηρίου προς τό Tribunal του Montpellier πρέπει νά είναι ότι τό έν λόγω άρθρο έχει καταστεί έξ ολοκλήρου άνεφάρμοστο.

2. *Η Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, μετά σύνομη έκθεση των πραγματικών περιστατικών πού ώδήγησαν στό προδικαστικό έρώτημα του Tribunal correctionnel του Montpellier και των Ισχυρισμών των κατηγορουμένων, προβαίνει, κατ' ούσίαν, στις ακόλουθες νομικής φύσεως παρατηρήσεις:

Έπί του πρώτου ερωτήματος

Η Έπιτροπή δέχεται ότι τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο έμπίπτουν στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου και διακρίνονται από τά υπόλοιπα ποτά του κεφαλαίου 22 του κοινού δασμολογίου. Υπογραμμίζει ότι ή κατάταξή τους αυτή έχει ως άποτέλεσμα νά πλήττονται τά προϊόντα αυτά, κατά τήν είσαγωγή τους στην Κοινότητα από τρίτες χώρες, μέ τούς προβλεπομένους στό κοινό δασμολόγιο δασμούς, αυτό όμως δέν σημαίνει ότι διέπονται από τήν κοινή όργάνωση της άμπελοοίνικης άγοράς. Η Έπιτροπή συνάγει τό συμπέρασμα αυτό από τό γεγονός ότι ό κανονισμός 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, δέν επανέλαβε τά έμπίπτοντα στην κλάση 22.06 προϊόντα, τό δέ άρθρο του 1 παράγραφος 2 ουδόλως τά αναφέρει, ενώ ρητώς μνημονεύει τά προϊόντα της κλάσεως 22.05.

Συνεπώς, παρατηρεί ή Έπιτροπή, τό παράρτημα II, πού προβλέπει τό άρθρο 1 παράγραφος 4 6) δέν δίδει όρισμό των όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο, ενώ υπάρχει, γιά παράδειγμα, όρισμός του επιτραπεζίου οίνου (σημείο 11) και του οίνου λικέρ (σημείο 12).

Ἡ Ἐπιτροπή ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι, χωρὶς νὰ ὀρίζονται, τὰ δερμούτ καὶ τὰ ὀρεκτικά μὲ δάση τὸν οἶνο ἀναφέρονται ὡστόσο στὸν κανονισμό 351/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1979, περὶ προσθήκης οἰνοπνεύματος στὰ προϊόντα τοῦ ἀμπελοοινικοῦ τομέως. Παρατηρεῖ ὅτι, κατ' ἀρχήν, τὸ ἄρθρο 42 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ 337/79 ἀπαγορεύει τὴν προσθήκη οἰνοπνεύματος στὰ προϊόντα στὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ὁ ἐν λόγω κανονισμός, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς παραγράφου 2, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει μίαν παρέκκλιση. Ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ κανονισμός 351/79 ἔχει ἀκριδῶς ὡς σκοπὸ νὰ προβλέψει μίαν τέτοια παρέκκλιση, τὸ δὲ ἄρθρο 1 παράγραφος 3 αὐτοῦ ἐπιτρέπει τὴν προσθήκη οἰνοπνεύματος σὲ ὀρισμένα προϊόντα, ὅπως ὁ ἐπιτραπέζιος οἶνος (παράγραφος 3, δ) πού προορίζονται γιὰ τὴν ἐπεξεργασία προϊόντων ὑπαγομένων στὴν κλάση 22.06. Ἔτσι, σύμφωνα μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ διασφαλίζεται ἡ δυνατότης παραγωγῆς ἐντὸς τῆς Κοινότητος ἀρωματικῶν οἴνων, ὅπως αὐτοὶ πού ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενο τῆς παρούσης διαφοράς.

Τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ἀδυνατίσει τὴν διαπίστωση ὅτι δὲν ὑπάρχει κοινοτικός ὁρισμὸς τῶν ὀρεκτικῶν μὲ δάση τὸν οἶνο· ἀντιθέτως μάλιστα, διότι ὁ κανονισμός 351/79 ὁμιλεῖ μόνο γιὰ προσθήκη οἰνοπνεύματος στὰ ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρο 1 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 337/79 προϊόντα, σ' ἐκεῖνα δηλαδή πού διέπονται ἀπὸ τὴν κοινὴ ὀργάνωση καὶ ὀρίζονται στὸ παράρτημα II.

Οἱ παρατηρήσεις αὐτές ὁδηγοῦν τὴν Ἐπιτροπὴ στὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει νὰ δοθεῖ ἀρνητικὴ ἀπάντηση στὸ πρῶτο ἐρώτημα, πράγμα πού θὰ ἔχει ὡς συνέπεια ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφαρμόζεται ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀνομασία «ὀρεκτικὸ μὲ δάση τὸν οἶνο».

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐρωτήματος

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναφέρει ὅτι ἡ προσθήκη οἰνοπνεύματος, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ 351/79, σὲ προϊόντα πού διέπονται ἀπὸ τὴν κοινὴ ὀργάνωση, ἐπιτρέπεται μόνο σύμφωνα μὲ τοὺς κοινοτικούς ὁρισμούς τῶν ἐν λόγω προϊόντων. Προκειμένου γιὰ

τὸν ἐπιτραπέζιο οἶνο, πρέπει νὰ τηρηθεῖ ὁ ὁρισμὸς πού δίδεται στὸ σημεῖο 11 τοῦ παραρτήματος II τοῦ κανονισμοῦ 337/79.

Ὁ ἀλκοολικός τίτλος τοῦ ἐπιτραπεζίου οἴνου πρέπει νὰ εἶναι τὸ λιγότερο 8,5° καὶ τὸ περισσότερο, ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσιν, 15° ἢ 17°.

Εἶναι λοιπὸν ἀντίθετος πρὸς τὸ κοινοτικὸ δίκαιο ἕνας ἐθνικός ὁρισμὸς πού ἐπιδάλλει, γιὰ τὴν παραγωγὴ ὀρεκτικοῦ μὲ δάση τὸν οἶνο, τὴν χρησιμοποίησιν ἐπιτραπεζίου οἴνου μὲ ἀλκοολικὸ τίτλο 8,5° ἢ μεγαλύτερο τῶν 15° ἢ 17°.

Ἀντίθετα, κατὰ τὸ μέτρο πού ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία, ὅπως στὴν προκειμένη περίπτωσιν, εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν προβλεπόμενων στὸ σημεῖο 11 ὁρίων, εἶναι, σύμφωνα μὲ τὴν γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, σύμφωνη πρὸς τὴν κοινοτικὴ κανονιστικὴ ρύθμισιν.

Δεδομένου ἐπομένως ὅτι δὲν ὑπάρχει κοινοτικός ὁρισμὸς τῶν ὀρεκτικῶν μὲ δάση τὸν οἶνο, ὁρισμὸς τῶν ἐν λόγω προϊόντων κατὰ τὸ ἐθνικὸ δίκαιο πού περιορίζεται ἀπλῶς στὸν ἐλάχιστο ἀλκοολικὸ τίτλο τοῦ ἐπιτραπεζίου οἴνου καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸν κοινοτικὸ ὁρισμὸ τοῦ συμδιδάζεται μὲ τὸ κοινοτικὸ δίκαιο.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐρωτήματος

Ἡ Ἐπιτροπὴ, θεωρεῖ, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ἔλλειψη κοινοτικοῦ ὁρισμοῦ τῶν ὀρεκτικῶν μὲ δάση τὸν οἶνο παρέχει τὴν δυνατότητα στὰ Κράτη μέλη νὰ ὀρίζουν τὸ ἐλάχιστο ἀναγκαῖο ποσοστὸ οἴνου γιὰ νὰ θεωρεῖται ὅτι ἕνα ὀρεκτικὸ ἔχει πράγματι ὡς «δάση τὸν οἶνο».

Κατὰ τὴν ἀποψὲς τῆς, δὲν ὑπάρχει ἐξ ἄλλου καμία σχέση μεταξύ τῶν δύο προϋποθέσεων τοῦ ἐλαχίστου ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ χρησιμοποιουμένου οἴνου καὶ τοῦ ἐλαχίστου ποσοστοῦ 80 %, ἔτσι ὥστε τὸ ἐνδεχόμενον ἀσυμβίβαστον τῆς μῖας ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸ κοινοτικὸ δίκαιο νὰ ἔχει ὡς συνέπεια τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ἄλλης.

Ἀντίθετα θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐκ τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου παρεχόμενη δυνατότης χρησιμοποίησεως ἐπιτραπεζίου οἴνου 8,5° ἔχει ὡς συνέπεια νὰ δικαιολογεῖ τεχνικῶς τὸ ποσοστὸ 80 % οἴνου, ὥστε ἕνα ἐπαρκές

μέρος του τελικού οινόπνευματος να προέρχεται πράγματι από τον χρησιμοποιούμενο οίνο. Η εἰς οινόπνευμα περιεκτικότης ἐνός ὀρεκτικοῦ μετ' τίτλο 18°, πού ἀποτελεῖται πχ. κατὰ 50 % ἀπὸ οἶνο 8,5°, ὀφείλεται τελικῶς πολὺ περισσότερο στὸ προστεθὲν οινόπνευμα, παρὰ στὸν οἶνο πού περιέχει.

Ἐπομένως, ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτό πρέπει νὰ εἶναι ὅτι ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία πού ἀπαιτεῖ γιὰ τὰ ὀρεκτικά μετ' δάση τὸν οἶνο ἓνα ἐλάχιστο ποσοστὸ οἴνου συμμιδάζεται μετ' τὸ κοινοτικὸ δίκαιο.

III — Ἀπαντήσεις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς στὰ ἐρωτήματα πού ἔθεσε τὸ Δικαστήριον

1. Μετ' τὴν ἀπάντησίν της στὰ ἐρωτήματα πού ἔθεσε τὸ Δικαστήριον, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἰσχυρίζεται κυρίως ὅτι ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία γιὰ τὰ ὀρεκτικά μετ' δάση τὸν οἶνο παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἐλλείψει σχετικῶν κοινοτικῶν κανονισμῶν.

Δέχεται, ὥστόσο, ὅτι ὁ κανονισμὸς 1093/70 ἔχει ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν ὄρων παρασκευῆς τῶν προϊόντων πού ὑπάγονται στὴν κλάση 22.06 τοῦ κοινοῦ δασμολογίου, διότι καθορίζει τίς πρώτες ὕλες πού δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τὴν παρασκευὴ τους.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀναφέρει ὅτι τὸ διάταγμα τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1930 ἐτροποποιήθη, διὰ τῆς καταργήσεως τῶν ἄρθρων 1 καὶ 4 αὐτοῦ, προκειμένου νὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἐπιπτώσεις τοῦ κανονισμοῦ 816/70 ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν οἴνων λικέρ· οἱ διατάξεις ὅμως περὶ θερμότητος καὶ ὀρεκτικῶν μετ' δάση τὸν οἶνο παρέμειναν ἄδικτες.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀναφέρει ἀκόμη ὅτι τὸ ἄρθρον 5 τοῦ διατάγματος τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1930, σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ θερμότητος καὶ τὰ ὀρεκτικά μετ' δάση τὸν οἶνο, ὥρισε ἓναν ἐλάχιστον ἀλκοολικὸν τίτλον κατ' ὄγκον μόνον γιὰ τοὺς χρησιμοποιουμένους οἴνους (γνησίους ἀγνοῦς, κοινούς οἴνους, συνήθους στὸ ἐμπόριον ποιότητος), ἐνῶ οἱ οἶνοι λικέρ δὲν ὑπόκεινται στὸν ἐν λόγω κανόνα. Ὑπογραμμίζει ὅτι, σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς

οἴνους λικέρ, ἀφ' ἐνός ὁ μὴ ἐμπλουτισμὸς τους διὰ τῆς προσθήκης σακχαρόζης, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ γεγονός ὅτι τὰ προϊόντα αὐτὰ πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενη ποιότητα ὥστε νὰ δύνανται νὰ καταναλωθοῦν ὡς ἔχουν, χωρὶς ἰδίως ἀρωματισμὸν τους, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν τῆς ποιότητος τῶν ἐν λόγω προϊόντων, τὰ ὅποια, ἐξ ἄλλου, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν παρασκευὴ θερμότητος καὶ ὀρεκτικῶν μετ' δάση τὸν οἶνο.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ νέος ὁρισμὸς τῶν οἴνων λικέρ εἶχε κυρίως ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καθορισθῇ σέ 12 % ὁ ἐλάχιστος κατ' ὄγκον ἀλκοολικός τίτλος τῶν οἴνων ἢ τῶν γλευκῶν πού χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν παρασκευὴ τους, λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ τίτλος αὐτὸς δύνανται στὸ ἐξῆς νὰ ἐπιτευχθεῖ, κατ' ἐφαρμογὴ τῆς κοινοτικῆς ρυθμίσεως, διὰ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ, σέ ὁρισμένες ἀμπελοουργικὰς περιοχάς, μετ' τὴν προσθήκην σακχαρόζης, ἐνῶ κατὰ τὴν προῖσχύσασα ἐθνικὴ νομοθεσίαν, μολονότι δὲν ὑπῆρχε καθορισμένος ἐλάχιστος ἀλκοολικός τίτλος γιὰ τὰ προοριζόμενα πρὸς παρασκευὴν οἴνων λικέρ προϊόντα οἴνου, ὑπῆρχε, ὥστόσο, ἀπαγόρευσις ἐμπλουτισμοῦ τους διὰ τῆς προσθήκης σακχαρόζης.

Ἐπὶ πλέον, ὁ ὁρισμὸς περιεκτικότητος ἐνεργοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου (18°) τῶν θερμότητος καὶ ὀρεκτικῶν μετ' δάση τὸν οἶνο, καθὼς καὶ ὁ ἐλάχιστος κατ' ὄγκον ἀλκοολικός τίτλος τῶν οἴνων λικέρ (15°) σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται ὅσο τὸ δυνατόν λιγότερο οἶνος λικέρ πρὸς ἐπίτευξιν ἐπαρκοῦς ὀξύτητος.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις παρατηρεῖ ὅτι στὴν παρούσα περίπτωσιν ἡ γαλλικὴ ἐπιχείρησις γιὰ τὴν ὁποία πρόκειται ἐξηκολούθησεν τὴν παραγωγὴν τῆς ὅπως στὸ παρελθόν, χωρὶς νὰ λάβει ὑπ' ὄψιν τὴς συνέπειας τῆς ἀμπελοοινικῆς ρυθμίσεως τῆς ἀναφερομένης ἰδίως στοὺς οἴνους λικέρ.

Τίθεται ἐπίσης τὸ ἐρώτημα ἂν ὁ κανονισμὸς (ΕΟΚ) 1093/70 ἐφαρμόζεται στὸν τομέα τῆς παρασκευῆς προϊόντων ὑαγομένων στὴν κλάση 22.06 τοῦ κοινοῦ δασμολογίου καὶ, κατὰ συνέπεια, ἂν ὁ κατ' ὄγκον ἀλκοολικός τίτλος τῶν γλευκῶν καὶ τῶν οἴνων πού χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἄλλοτε ἀποκαλουμένων

«οίνων λικέρ» πρέπει να είναι τουλάχιστον εκείνος των προβλεπόμενων στον κανονισμό αυτό προϊόντων (γλυκκών, γλυκκών σταφυλών μερικώς ζυμωθέντων, οίνων και VQPRD (οίνων ποιότητας παραχθέντων εντός καθορισμένων περιοχών)) ή αν, αντίθετα, η μνεία της ονομασίας «οίνος λικέρ» του άρθρου 5 του διατάγματος της 31ης Ιανουαρίου 1930 σημαίνει ότι ακολουθείται ο κοινοτικός όρισμός του εν λόγω ποτού, ο οποίος προβλέπει ιδίως ότι ο ελάχιστος κατ' όγκον αλκοολικός τίτλος είναι 8,5 % ή 9 %, αναλόγως της περιοχής από την οποία προέρχεται ο οίνος.

Η γαλλική κυβέρνηση θεωρεί ότι, σε ό,τι αφορά την απ' ευθείας εκ του οίνου παρασκευή δερμού και όρεκτικών με βάση τον οίνο, πρέπει να παραμείνει σε ισχύ ο κανών που επιβάλλει ελάχιστο κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο 10 %.

Η γαλλική κυβέρνηση δίδει επομένως τις ακόλουθες απαντήσεις στα ερωτήματα που έθεσε τό Δικαστήριο σχετικά με τους λόγους υπάρξεως και διατηρήσεως του κανόνος που έθεσε τό γαλλικό διάταγμα της 31ης Ιανουαρίου 1930, σύμφωνα με τον οποίο απαιτείται ελάχιστος αλκοολικός τίτλος 10° για τους οίνους που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή όρεκτικών με βάση τον οίνο:

α) Τό γαλλικό διάταγμα της 31ης Ιανουαρίου 1930, τό οποίο έξηκολούθησε να εφαρμόζεται μετά την έναρξη της ισχύος του διατάγματος της 21ης Απριλίου 1972, ώρισε σε 10° τον ελάχιστο αλκοολικό τίτλο των «συνήθων οίνων» που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή δερμού και όρεκτικών με βάση τον οίνο, προκειμένου να επιβάλει μία ποιοτική επιλογή των χρησιμοποιούμενων ως βάση οίνων, δεδομένου ότι ο αλκοολικός τίτλος αποτελεί τό αναλυτικό στοιχείο που επιτρέπει, μαζί με την οργανοληπτική εξέταση, την έγγωση μιας ικανοποιητικής ποιότητας.

6) δεδομένου ότι δέν έχουν έναρμονισθεί σε κοινοτικό επίπεδο οι διατάξεις περί όρεκτικών με βάση τον οίνο, δέν έκρίθη αναγκαίο να τροποποιηθεί ο κανών των 10°, έφ' όσον ούδεις κοινοτικός κανών φαίνεται να αντίτίθεται στην διατήρησή του, έφ' όσον ο εν λόγω κανών ευρίσκεται εντός των όρίων των ελάχιστων και μεγίστων αλκοολικών τίτλων των προϊόντων που δύνανται, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1093/70, να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή όρεκτικών με βάση τον οίνο.

2. Η Έπιτροπή, κατόπιν αίτησεως του Δικαστηρίου, κατήρτισε σχέδιο προτάσεως κανονισμού του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1981, περί θεσπίσεως γενικών κανόνων περί όρισμού, περιγραφής και παρουσιάσεως των αλκοολούχων ποτών, των δερμού και των άλλων οίνων εκ νωπών σταφυλών παρασκευαζομένων με την δόση αρωματικών φυτών ή ουσιών. Η Έπιτροπή τονίζει, ωστόσο, ότι τό σχέδιο αυτό δέν έχει εξετασθεί ακόμη από τό σύνολο των υπηρεσιών της, και ότι με τό ίδιο κείμενο καλύπτει τά αλκοολούχα ποτά και τους αρωματικούς οίνους. Σύμφωνα με τό εν λόγω σχέδιο, ως «αρωματικός οίνος» νοείται «τό ποτό ... που αποτελείται από οίνους ή γλεόκη, μετά ή άνευ προσθήκης αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προελεύσεως». Στο ίδιο σχέδιο κανονισμού προβλέπεται ότι οι αρωματικοί οίνοι πρέπει να έχουν συνολικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 10 % κατά όγκο και περιεκτικότητα σε οίνο ή γλεόκος όχι λιγότερο του 75 %.

IV — Προφορική διαδικασία

Κατά την συνεδρίαση της 7ης Ιουλίου 1981, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους οι κατηγορούμενοι στην κυρία δίκη, εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο A. Lenard, ή γαλλική κυβέρνηση εκπροσωπούμένη από τον A. Carnelutti, γραμματέα έξωτερικών υποθέσεων, επικουρούμενο από τον Tinlot, γενικό έπιθεωρητή καταστολής

της άπάτης, ή Έπιτροπή τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, έκπροσωπουμένη από τόν J. C. Séché.

Ό γενικός εισαγγελεύς ανέπτυξε τίς προτάσεις του κατά τήν συνεδρίαση τής 20ής Οκτωβρίου 1981.

Σκεπτικό

- 1 Μέ διάταξη τής 29ης Σεπτεμβρίου 1980 πού περιήλθε στό Δικαστήριο στίς 20 Οκτωβρίου 1980, τό Tribunal correctionnel του Montpellier υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 τής συνθήκης ΕΟΚ, τρία προδικαστικά έρωτήματα προκειμένου νά δυνηθεί νά κρίνει άν συμβιβάζονται μέ τήν κοινή οργάνωση τής άμπελοοινικής άγοράς οί γαλλικές νομοθετικές διατάξεις πού όρίζουν τά κατώτατα ύποχρεωτικά όρια ως πρός τό ποσοστό του οίνου καί τόν άλκοολικό τίτλο του οίνου αυτού, πού περιέχεται στά προϊόντα πού άποκαλούνται «όρεκτικά (aperitifs) μέ δάση τόν οίνο», τά όποία έμπίπτουν στήν δασμολογική κλάση 22.06.
- 2 Τά έρωτήματα αυτά άνέκυψαν στό πλαίσιο τής ποινικής δίκης πού έκινήθη κατά του προέδρου γενικού διευθυντού καί τών διευθυντών άποθηκών μιās διομηχανικής εταιρίας, έπειδή παρεσκεύασαν καί προσέφεραν πρός πώληση, ύπό τήν όνομασία όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο, ένα όρεκτικό, τό St-Raphaël, τό όποιο δέν είχε παρασκευασθεί σύμφωνα μέ τίς άπαιτήσεις ποιότητας του άρθρου 5 του γαλλικού διατάγματος τής 31ης Ιανουαρίου 1930.
- 3 Τό έν λόγω άρθρο όρίζει ότι «άπαγορεύεται ή προσφορά πρός πώληση, ή πώληση, ή κατοχή ή ή μεταφορά επί σκοπώ πωλήσεως, ύπό τήν όνομασία “δερμούτ” ή κάθε άλλη όνομασία πού χρησιμοποιείται συνήθως γιά τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο, ποτών μέ άλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο τών 23° ή περιεχόντων λιγότερο άπό 80 % οίνο λικέρ, γλευκος σταφυλής ή γνήσιο κοινό οίνο, συνήθους στό έμπόριο ποιότητας, μέ άλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 10°».
- 4 Οί κατηγορούμενοι έδιώχθησαν διότι είχαν παρασκευάσει καί διαθέσει στό έμπόριο, κατά τήν διάρκεια του έτους 1975 καί μέχρι τήν 31η Μαΐου 1978, ύπό τήν όνομασία όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο, τουλάχιστον 221 327,34 εκατόλιτρα, τά όποία δέν περιείχαν τουλάχιστον 80 % οίνο εκ τών όποίων 218 715,67 εκατόλιτρα είχαν, έξ άλλου, παρασκευασθεί άπό οίνο μέ άλκοολικό τίτλο μικρότερο άπό 10°.

- 5 Οί κατηγορούμενοι υπεστήριξαν ότι οι διατάξεις του γαλλικού διατάγματος της 31ης Ιανουαρίου 1930 ήταν άνεφάρμοστες ως άσυμβίβαστες προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, διότι η απαιτούμενη από την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση ελάχιστη περιεκτικότητα σε οινόπνευμα για τον έπιτραπέζιο οίνο είναι 8,5°, αντί των 10° που προβλέπει η γαλλική νομοθεσία, όταν το προϊόν αυτό περιέχεται στα όρεκτικά με δάση τον οίνο.
- 6 Έξ αυτού προκύπτει ότι το άρθρο 5 του διατάγματος της 31ης Ιανουαρίου 1930 έχει καταστεί εξ ολοκλήρου άνεφάρμοστο, διότι το άσυμβίβαστο της διατάξεως του περί αλκοολικού τίτλου του έπιτραπέζιου οίνου, που χρησιμοποιείται για την παραγωγή όρεκτικού με δάση τον οίνο, συνεπάγεται και την μή εφαρμογή της διατάξεως του περί ελάχιστου ποσοστού 80 %.
- 7 Τό έθνικό δικαστήριο, για να δύνηθαι να κρίνει αν οι έθνικές αυτές διατάξεις συμβιβάζονται με τό κοινοτικό δίκαιο, υπέβαλε στό Δικαστήριο τά ακόλουθα τρία έρωτήματα:
 - «1) Δύναται να θεωρηθαι ότι ή όνομασία «όρεκτικό (aperitif) με δάση τον οίνο» έχει γίνει αντικείμενο ευρωπαϊκής κοινοτικής ρυθμίσεως αποκλειούσης την εφαρμογή της έθνικής νομοθεσίας κατά τό μέτρο που ή κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου αναφέρεται σε προϊόντα τά όποια όρίζονται ως “δερμουτ και έτεροι οίνοι εκ νωπών σταφυλών παρεσκευασμένοι τη βοηθεία άρωματικών φυτών ή ύλων, έχοντα αλκοολικό τίτλο ούχι πλέον των 22°”, σε περίπτωση δέ καταφατικής άπαντήσεως πρέπει ένα τέτοιο προϊόν να έχει χαρακτηριστικά διάφορα εκείνων που καθορίζονται στον άνωτέρω όρισμό;
 - 2) Σε περίπτωση άρνητικής άπαντήσεως, ό κανονισμός ΕΟΚ 816/70, με τό να όρίσει στό σημείο 11, παράρτημα ΙΙ, ότι ό έπιτραπέζιος οίνος στον όποιο έπιτρέπεται να προστεθει οινόπνευμα για να παραχθούν προϊόντα ύπαγόμενα στην άνωτέρω αναφερθείσα κλάση 22.06 πρέπει να έχει φυσικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 8,5°, ενώ τό άρθρο 5 του διατάγματος της 31ης Ιανουαρίου 1930 άπαγορεύει την κατοχή, μεταφορά και πώληση, στην Γαλλία, υπό την όνομασία δερμουτ ή όποιαδήποτε άλλη όνομασία που χρησιμοποιείται συνήθως για τά όρεκτικά με δάση τον οίνο ποτών που περιέχουν τουλάχιστον 80 % γνήσιο, κοινό οίνο, συνήθους στό εμπόριο ποιότητος και έχουν αλκοολικό τίτλο μικρότερο των 10°, κατέστησε άνεφάρμοστη την τελευταία αυτή προϋπόθεση περί φυσικού αλκοολικού τίτλου 10° και την άντικατέστησε μ' εκείνη του αλκοολικού τίτλου 8,5°;
 - 3) Σε περίπτωση καταφατικής άπαντήσεως, στό έρώτημα 2, ή ευρωπαϊκή κοινοτική ρύθμιση, καθιστώντας άνεφάρμοστη μία από τις δύο ουσιώδεις προ-

υποθέσεις πού θέτει τό προαναφερθέν άρθρο 5, έχει ως συνέπεια ότι ή άλλη προϋπόθεση πού αφορά τήν αναλογία 80 % οίνου πού πρέπει νά περιέχουν τά δερμούτ καί τά όμοειδη προϊόντα, νά μή δύναται πλέον νά ισχύει χωριστά καί τέλος έχει καταστεί έξ ολοκλήρου ανεφάρμοστο τό άρθρο 5 του διατάγματος της 31ης Ιανουαρίου 1930.»

Ἐπί του πρώτου ἐρωτήματος

- 8 Διαπιστώνται ότι ό κανονισμός 816/70 του Συμβουλίου, της 28ης Ἀπριλίου 1970, περί συμπληρωματικών διατάξεων στον τομέα της κοινής οργάνωσης της άμπελοοινικής αγοράς, τον όποιο επεκαλέσθησαν οι κατηγορούμενοι ενώπιον του έθνικού δικαστηρίου καί ό όποιος περιελήφθη στον κανονισμό 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργάνωσης της άμπελοοινικής αγοράς, δέν αναφέρει τά προϊόντα της κλάσεως 22.06 του κοινού δασμολογίου, στην όποία εμπίπτουν τά όρεκτικά μέ βάση τον οίνο. Συνεπώς, δέν υπάρχει όρισμός των έν λόγω προϊόντων στο παράρτημα II πού προβλέπει τό άρθρο 1 παράγραφος 4 6 του έν λόγω κανονισμού.
- 9 Ἐνας τέτοιος όρισμός δέν δύναται επίσης νά συναχθεϊ από τό γεγονός ότι κατά τον χρόνο των επιδικών περιστατικών, τά εμπίπτοντα στην κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου προϊόντα ανέφεροντο στο άρθρο 1, παράγραφος 3 του κανονισμού 1876/74 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1974, περί προσθήκης οίνοπνεύματος στα προϊόντα του άμπελοοινικού τομέως, όπως έτροποποιήθη μέ τον κανονισμό 680/75 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1975. Τό ίδιο συμβαίνει καί σήμερα υπό τήν ισχύ του άρθρου 1 παράγραφος 3 του κανονισμού 351/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί προσθήκης οίνοπνεύματος στα προϊόντα του άμπελοοινικού τομέως. Σκοπός του κανονισμού αυτού είναι νά εισαγάγει παρεκκλίσεις από τίς διατάξεις του άρθρου 42 παράγραφος 1 του κανονισμού 337/79 του Συμβουλίου καί νά επιτρέψει κατ' αυτόν τον τρόπο τήν προσθήκη οίνοπνεύματος σέ όρισμένα προϊόντα, πού προορίζονται για τήν επεξεργασία προϊόντων τά όποια εμπίπτουν στην δασμολογική κλάση 22.06, όπως οι έπιτραπέζιοι οίνοι.
- 10 Ἐπομένως, επί του παρόντος δέν υπάρχει κοινοτική κανονιστική ρύθμιση για τά όρεκτικά μέ βάση τον οίνο, όπως έδέχθησαν όλοι οι ένδιαφερόμενοι, πού υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο καί όπως, έξ άλλου, προκύπτει από τό σχέδιο κανονισμού πού κατήρτισε ή Ἐπιτροπή στις 16 Φεβρουαρίου 1981, περί θεσπίσεως γενικών κανόνων περί όρισμού, περιγραφής καί παρουσιάσεως των άλκοολούχων ποτών καί των δερμούτ καί άλλων οίνων νωπών σταφυλών, πού έχουν παρασκευασθεϊ μέ τήν δοθήθεια άρωματικών φυτών ή ούσιων.

- 11 Τό γεγονός ότι τά όρεκτικά μέ δάση τόν οίνο έμπίπτουν στήν κλάση 22.06 του κοινού δασμολογίου, δέν δύναται νά θεωρηθεί ότι επέχει θέση τέτοιας ρυθμίσεως. Πράγματι, τό κοινό δασμολόγιο έχει ως σκοπό τήν κατάταξη τών έμπορευμάτων πρός είσπραξη τελωνειακών δασμών καί όχι τήν ρύθμιση του τρόπου παρασκευής τών προϊόντων πού άφορά.
- 12 Έπομένως, στό πρώτο έρώτημα πού υπεβλήθη στό Δικαστήριο πρέπει νά δοθεί ή άπάντηση ότι ή όνομασία «όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο» δέν διέπεται επί του παρόντος από κοινοτικούς κανόνες πού άποκλείουν τήν εφαρμογή τής έθνικης νομοθεσίας τών Κρατών μελών.

Έπί του δευτέρου έρωτήματος

- 13 Οί κατηγορούμενοι ισχυρίζονται ότι κατά τό μέτρο πού ύφίσταται, ή κοινοτική κανονιστική ρύθμιση έπιτρέπει, γιά τήν παραγωγή όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο, τήν χρησιμοποίηση έπιτραπέζιου οίνου μέ άλκοολικό τίτλο 8,5 %, οί δέ έπιτραπέζιοι οίνοι είχαν όρισθεί στό παράρτημα II του κανονισμού 816/70 του Συμβουλίου, καί σήμερα στό παράρτημα II του κανονισμού 335/79, ως οίνοι μέ άλκοολικό τίτλο τό λιγότερο 8,5° καί τό περισσότερο 15° ή 17°. Τό γεγονός αυτό είχε ως άποτέλεσμα νά καταστήσει άνεφάρμοστη τήν διάταξη του άρθρου 5 του διατάγματος τής 31ης Ιανουαρίου 1930, ή όποία άπηγόρευε τήν χρησιμοποίηση, γιά τήν παραγωγή όρεκτικού μέ δάση τόν οίνο, οίνου μέ άλκοολικό τίτλο μικρότερο τών 10°.
- 14 Σύμφωνα μέ τήν γαλλική κυδέρνηση, ή έλλειψη κανονιστικής ρυθμίσεως τών όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο σέ κοινοτικό επίπεδο έχει ως συνέπεια ότι τό άρθρο 5 του γαλλικού διατάγματος τής 30ης Ιανουαρίου 1930 περί παρασκευής όρεκτικών μέ δάση τόν οίνο, πού έχει ως σκοπό νά διατηρήσει τούς άναγκαίους κανόνες ποιότητας τών έθνικων προϊόντων, παραμένει έν ισχύι. Η γαλλική κυδέρνηση άνέφερε σχετικώς ότι τό έλάχιστο ποσοστό οίνοπνεύματος τών χρησιμοποιουμένων ως δάση οίνων έχει καθορισθεί σέ 10°, προκειμένου νά διασφαλισθεί ότι, έφ' όσον τό πωλούμενο υπό τήν όνομασία «όρεκτικό μέ δάση τόν οίνο» προϊόν έχει έμπλουτισθεί μέ οινόπνευμα έξ άποστάξεως, περιέχει μιá άρκετά άντιπροσωπευτική άναλογία οίνοπνεύματος παραγομένου από τήν φυσική ζύμωση σταφυλών.
- 15 Η Έπιτροπή ύποστηρίζει ότι ή προσθήκη οίνοπνεύματος, κατά τήν έννοια του κανονισμού 351/79, σέ προϊόντα πού διέπονται από τήν κοινή όργάνωση δύναται νά γίνει μόνο μέ τήρηση τών κοινοτικών όρισμών τών έν λόγω προϊόντων καί, προκειμένου γιά έπιτραπέζιο οίνο, μέ τήρηση του όρισμού πού δίδεται στό σημείο 11 του παραρτήματος II του κανονισμού 337/79, ό όποιος

ἐπιτρέπει, σχετικῶς, ἐλάχιστο ἀλκοολικό τίτλο 8,5° καί μέγιστο, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, μεταξύ 15° καί 17°.

Ἐξ αὐτῶν προκύπτει ὅτι μία ἐθνική διάταξη περί ἐπιτραπεζίων οἰνῶν, πού χρησιμοποιοῦνται γιά τήν παραγωγή ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο, εἶναι ἀσυμβίβαστη πρὸς τό κοινοτικό δίκαιο ἂν ἐπιβάλλει τήν χρησιμοποίηση οἴνου μέ ἀλκοολικό τίτλο μικρότερο τῶν 8,5° καί μεγαλύτερο τῶν 15° ἢ 17°.

- 16 Ἐλλείπει κοινοτικῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως τά Κράτη μέλη παραμένουν ἀρμόδια νά θεσπίζουν τοὺς κανόνες πού ἐφαρμόζονται στήν παρασκευὴ καί ἐμπορία τῶν καλουμένων ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο ἐθνικῶν προϊόντων. Ἐπομένως, ἓνα Κράτος μέλος δέν δύναται νά ἐμποδισθεῖ νά ὑποβάλλει τήν παρασκευὴ ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο σέ εἰδικούς κανόνες ποιότητος, σύμφωνα μέ τά χαρακτηριστικά τῶν ποτῶν τοῦ τύπου αὐτοῦ. Ἡ ἀπαίτηση ἐνός ἐλαχίστου ποσοστοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπως αὐτὴ πού προβλέπει τό ἀρθρο 5 τοῦ γαλλικοῦ διατάγματος τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1930, ἐφ' ὅσον κεῖται ἐντὸς τῶν κοινοτικῶν ὁρίων, ἀνταποκρίνεται σ' αὐτό τό κριτήριο ποιότητος.
 - 17 Ἐπομένως, ἡ ἀρμοδιότης πού ἀναγνωρίζεται στὰ Κράτη μέλη δέν φαίνεται νά περιορίζεται ἀπὸ τίς ἰσχύουσες κοινοτικές διατάξεις περί ἐμπορίας τῶν προϊόντων πού χρησιμοποιοῦνται γιά τήν παραγωγή ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο, στήν παρῶσα δέ περίπτωση τῶν ἐπιτραπεζίων οἰνῶν.
 - 18 Πράγματι, καίτοι τό σημεῖο 10 τοῦ παρατήματος II τοῦ κανονισμοῦ 816/70 τοῦ Συμβουλίου, ἡδὴ δέ τό σημεῖο 11 τοῦ κανονισμοῦ 337/79 τοῦ Συμβουλίου, καθορίζουν τόν ἀλκοολικό τίτλο τοῦ ἐπιτραπεζίου οἴνου μεταξύ τῶν 8,5°, κατ' ἐλάχιστο, καί τῶν 15° ἢ 17° κατὰ μέγιστο ὄριο, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, ἡ διάταξη αὐτὴ ἀφορᾷ μόνο τοὺς προοριζομένους γιά ἄμεση κατανάλωση οἶνους, ὡς ἔχουν, οἱ ὁποῖοι ἐπομένως δύναται νά εἰσαχθοῦν καί νά κυκλοφορήσουν ἐλεύθερα ἐντὸς τῆς Κοινότητος, ἔστω καί ἂν δέν δύναται νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τήν παρασκευὴ ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο, δυνάμει τῆς ἐφαρμοστέας ἐθνικῆς νομοθεσίας, ἂν ὁ ἀλκοολικός τους τίτλος δέν ἀνταποκρίνεται σ' ἐκεῖνον πού ἔχει καθορίσει ἡ ἐν λόγω νομοθεσία.
 - 19 Ἐπομένως, στό δεύτερο ἐρώτημα πρέπει νά δοθεῖ ἡ ἀπάντηση ὅτι δέν ἀντιβαίνει πρὸς τόν κανονισμό 816/70 ἡ ἐθνική νομοθεσία περί παραγωγῆς ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο πού περιέχει διάταξη ὅπως αὐτὴ πού παρέθεσε τό ἐθνικό δικαστήριο.
- Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐρωτήματος
- 20 Ἐν ὄψει τῶν ἀπαντήσεων πού ἐδόθησαν στό πρῶτο καί δεύτερο ἐρώτημα, ἡ ἐξέταση τοῦ τρίτου ἐρωτήματος δέν εἶναι πλέον ἀναγκαῖα γιά νά δυνηθεῖ τό ἐθνικό δικαστήριο νά ἐπιλύσει τήν ἐνώπιόν του ἀχθεῖσα διαφορὰ.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

- 21 Τά ἐξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἡ γαλλική κυβέρνησις καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, οἱ ὁποῖες κατέθεσαν παρατηρήσεις στό Δικαστήριον, δέν ἀποδίδονται. Δεδομένου ὅτι ἡ παροῦσα διαδικασία ἔχει ὥς πρός τοὺς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τόν χαρακτήρα παρεμπύπτοντος, πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σ' αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφανθεῖ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνοντας ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων πού τοῦ ὑπέβαλε τό Tribunal correctionnel τοῦ Montpellier μέ διάταξη τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1980 ἀποφαίνεται:

- 1) Ἡ ὀνομασία «ὀρεκτικό μέ δάση τόν οἶνο» δέν διέπεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπό κοινοτικούς κανόνες πού ἀποκλείουν τήν ἐφαρμογή τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν Κρατῶν μελῶν.
- 2) Δέν ἀντιβαίνει πρὸς τόν κανονισμό 816/70 ἡ ἐθνική νομοθεσία περί παραγωγῆς ὀρεκτικῶν μέ δάση τόν οἶνο πού περιέχει διάταξη ὅπως αὕτη πού παρέδωσε τό ἐθνικό δικαστήριον.

Mertens de Wilmars		Bosco	Touffait
Due	Pescatore	Mackenzie Stuart	O'Keeffe
Koopmans	Everling	Χλωρός	Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο στίς 16 Φεβρουαρίου 1982.

Ὁ γραμματεὺς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars